

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. E.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2008, č. j. 56 Az 6/2008 – 26,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2008, č. j. 56 Az 6/2008 – 26
se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 12. 2007, č. j. OAM-961/VL-10-K02-2006, rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce brojil proti tomuto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Brně, ve které napadl jak neudělení azylu podle § 12 a § 14 zákona o azylu, tak neudělení doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona.

Dne 18. 3. 2008 požádal žalobce krajský soud o ustanovení právního zástupce. Krajský soud posléze zaslal přípisem ze dne 14. 4. 2008 žalobci na adresu Pobytového střediska Zastávka u Brna formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro ustanovení právního zástupce“ a vyzval žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy předložil vyplněný formulář. Zásilka obsahující výše uvedený formulář byla uložena na poště dne 16. 4. 2008 a posléze se vrátila krajskému soudu zpět s poznámkou pošty „nevyzvednuto“.

Na základě této skutečnosti vydal krajský soud dne 12. 5. 2008 usnesení č. j. 56 Az 6/2008 - 26, kterým návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl. V odůvodnění krajský soud konstatoval, že výzva ze dne 14. 4. 2008 byla doručena fikcí podle § 50c odst. 4 o. s. ř. dne 21. 4. 2008 a že žalobce ve stanovené lhůtě, tj. do 6. 5. 2008, na výzvu nereagoval a neprokázal tedy, že jsou u něj dány předpoklady pro ustanovení zástupce.

Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž uvedl důvody dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel zejména namítal, že krajský soud nesprávně na jeho případ aplikoval fikci doručení ve smyslu § 50c odst. 4 o. s. ř., neboť výzvu ze dne 14. 4. 2008 řádně nepřevzal a nemohl tudíž doložit soudu své majetkové a finanční poměry. Stěžovatel tvrdí, že v době doručování výzvy ze dne 14. 4. 2008 obsahující formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech se v Pobytovém středisku nezdržoval; v době, kdy byla zásilka uložena na poště, pobýval na základě řádného ohlášení na dlouhodobém opuštění pobytového střediska. Jelikož nedošlo k účinnému doručení výzvy ze dne 14. 4. 2008, stěžovatel se domnívá, že lhůta pro předložení formuláře nezačala vůbec běžet.

Žalovaný se ke kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel dále v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. V případě, že stěžovatel nemá právnické vzdělání, nepředložení plné moci udělené advokátovi pro zastupování v řízení obecně brání věcnému vyřízení kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, publikované pod č. 6/2003 Sb. NSS). Z takto obecně formulovaného pravidla však Nejvyšší správní soud učinil několik výjimek. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publikovaného pod č. 486/2005 Sb. NSS, tak v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení. Pod tuto výjimku spadá i projednávaný případ. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstataci přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. O přijatelnou kasační stížnost se podle

usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaného pod č. 933/2006 Sb. NSS, může jednat mj. v případě, „pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele*“. Tak je tomu i v projednávaném případě. Kasační stížnost je tudíž přijatelná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v rozsahu vymezeném v § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a shledal kasační stížnost důvodnou. Stěžovatel uvádí ve své kasační stížnosti důvody podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Stěžovatel doložil, že v době doručování výzvy ze dne 14. 4. 2008 obsahující formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech se v Pobytovém středisku nezdržoval, neboť v době, kdy byla zásilka uložena na poště, pobýval na základě řádného ohlášení na dlouhodobém opuštění pobytového střediska na adrese H., J. Tuto skutečnost potvrdila i Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ČR, která na dotaz krajského soudu uvedla, že stěžovatel byl od 11. 4. 2008 do 9. 5. 2008 na dlouhodobém opuštění, a to na výše uvedené adrese v J. (č. l. 41 soudního spisu). Za těchto okolností nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než usnesení krajského soudu zrušit, neboť výzva ze dne 14. 4. 2008 (a tudíž ani formulář v ní obsažený) nebyla stěžovateli účinně doručena a lhůta pro předložení vyplněného formuláře nezačala vůbec běžet; fikci doručení ve smyslu § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. tedy nelze na projednávaný případ aplikovat. Krajský soud sice striktně vzato nepochybil, když se spoléhal na informace od České pošty, s. p., nicméně v daném případě to nic nemění na nezákonnosti usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce stěžovateli. Jelikož krajský soud dne 30. 6. 2008 formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech stěžovateli již účinně doručil a stěžovatel tento formulář krajskému soudu ve stanovené lhůtě řádně vyplněný dodal, je na krajském soudu, aby na základě informací v tomto formuláři uvedených znovu posoudil důvodnost stěžovatelovy žádosti o bezplatné ustanovení zástupce.

Uplatněné kasační námitky tudíž jsou důvodné a s ohledem na tuto skutečnost Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude Krajský soud v Brně vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v dalším řízení (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu